3. Viertel 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

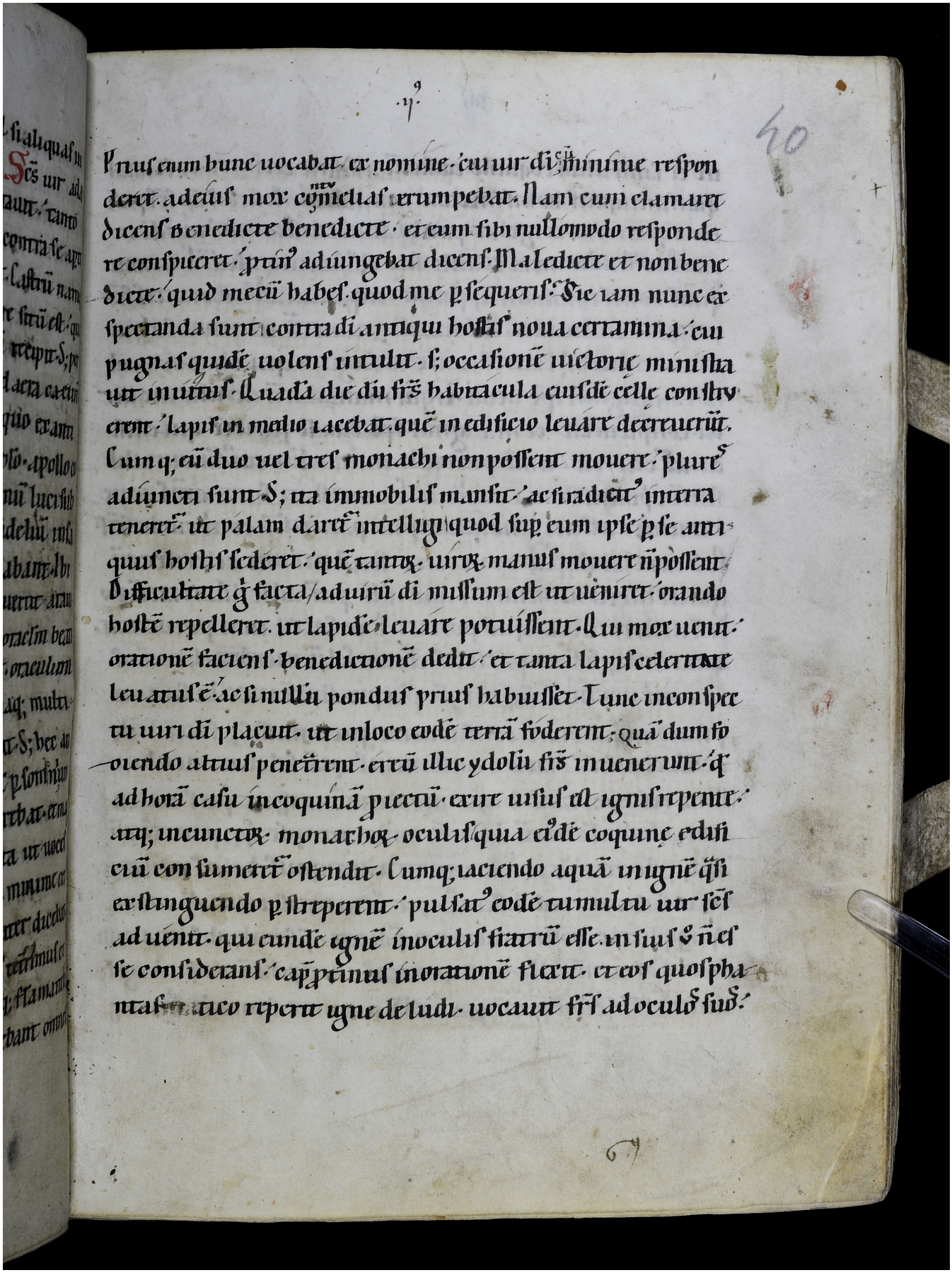

Prius eum hunc uocabat. ex nomine. cui uir di. minime respon
derat. adeuus mox cōmotus erumpebat. Nam cum clamaret
dicens. benedicte benedicte. et eum sibi nullomodo respon
re conspiceret. prīus adiungebat dicens. Maledicte et non bene
dicte. quid mecū habes. quod me p̄sequeris. Sic iam nunc ex
spectanda sunt contra di. antiqui hostis noua certamina. cui
pugnas quidē uolens uirtute. s; occasionē uictorie ministra
uit inimicus. Quadā die diu fr̄s habitacula eiusdē celle con stru
erent. lapis in medio iacebat. quē in edificio leuare decreuerūt.
Cumq; eū duo uel tres monachi non possent mouere. plures
adiuncti sunt. s; ita immobilis mansit. ac si radicē in terra
teneret. ut palam dare intelligi quod sup eum ipse p̄ se anti
quus hostis sederet. quē tamen. uirq; manus mouere n̄ possent.
Difficultate g̃ facta. ad uirū di. missum est ut uenirent. orando
hostē repellerent. ut lapidē leuare potuissent. Qui mox uenit.
orationē faciens. benedictionē dedit. et tanta lapis celeritate
leuatus ē. ac si nullū pondus prius habuisset. Tunc inconspec
tu uiri di. placuit. ut in loco eodē terrā foderent. quā dum fo
diendo altius penetrarent. ereū illic ydolū fr̄s inuenerunt. q̄
ad horā casu incoquinā p̄iecū. exiit ussus est ignis repente.
atq; uncunctos monachos oculis. qui ei de coquina edu
cū consumere ostendit. Cumq; iaciendo aquā in ignē q̄si
extinguendo p̄ strepere. pulsat eodē tumultu uir dei
ad uenit. qui eundē ignē in oculis fratrū esse. in suis n̄ ēs
se considerans. cap̄ primus in oratione fleuit. et eos quos pha
ntasticus repente ignis deluserat. uocauit fr̄s ad oculos suos.